

A Pécsi Ítéltábla a dr. Banna Zoltán ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a PETI Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Peti Éva ügyvéd, ügyvéd címe) által képviselt **I.rendű alperes neve** (I.rendű alperes címe) I. rendű, **II.rendű alperes neve** (II.rendű alperes címe) II. rendű, **III.rendű alperes neve** (III.rendű alperes címe) III. rendű alperesek ellen 6.906.100 forint és járulékai megfizetése iránt indított perében a Somogy Megyei Bíróság 2011. november 28. napján kelt 23.P.20.686/2011/9. számú ítélete ellen a felperes által 10. sorszámon előterjesztett és Pf.4. sorszámon kiegészített fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak 15 napon belül 127.000 (százhuszonhétezer) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes a 2004. július 29-én kelt szerződéssel 10.000.000 forint kölcsönt nyújtott az I. rendű alperes részére, a b.-i 0523/10. hrsz.-ú B., M. utca 56/1. szám alatti ingatlanra történő új lakás építéséhez. A II. és III. rendű alperesek a kölcsönszerződést készfizető kezesként írták alá. A kölcsön fedezete volt a b.-i 0523/10. hrsz.-ú ingatlan, amelyre a felperes javára 10.000.000 forint kölcsön és járulékai erejéig jelzálogjog került bejegyzésre.

A felperes a 2008. június 22. napján kelt kölcsönszerződéssel 3.500.000 forint szabad felhasználású jelzáloghitelt folyósított az I. rendű alperes részére, amelynek biztosítója ugyancsak a b.-i 0523/10. hrsz.-ú ingatlan volt.

A felperes a H. Trans Kft.-vel 2008. február 1. napján vállalkozói hitelszerződést kötött, amely alapján hitelkiváltás céljából 27.248.537 forint kölcsönt nyújtott a kft. részére.

2008. november 12. napján a felperes és a H. Trans Kft. folyószámla hitelszerződést kötött 33.000.000 forint összegű hitelkeret megállapításával, amelyet 2009. február 20. napján 23.000.000 forintra módosítottak. A felperes és a H. Trans Kft. között létrejött szerződéseket az alperesek készfizető kezesként írták alá.

A H. Trans Kft. a szerződésekből eredő fizetési kötelezettségének nem tett eleget, ezért a felperes a kölcsönszerződéseket 2007. október 7. napján felmondta. A Megyei Bíróság 2010. február 2-ai kezdő időponttal elrendelte a H. Trans Kft. felszámolását. A felperes a H. Trans Kft.-vel kötött szerződések felmondását követően 2010. február 8. napján azonnali hatállyal felmondta az I. rendű alperessel 2004. július 29-én, valamint a 2008. július 22-én kötött kölcsönszerződéseket is.

A Megyei Bíróság a 2010. november 29. napján kelt ítéletével kötelezte a H. Trans Kft. adóst és az alpereseket, mint készfizető kezeseket a felperes javára 59.516.579 forint és járulékai egyetemleges megfizetésére. A jogerős ítélet alapján a felperes végrehajtási eljárást még nem kezdeményezett.

A felperes keresetében kérte, hogy kötelezze a bíróság az alpereseket egyetemlegesen 6.906.100 forint tőke, 465.531 forint ügyleti kamat, ennek 2010. május 28-tól járó 7,46% mértékű kamata, 1.596 forint késedelmi kamat, ennek 2010. május 28-tól járó évi 6%-os késedelmi kamata, továbbá 147.330 forint kezelési költség és ennek 2010. május 28-tól járó évi 2%-os kamata megfizetésére.

Előadta, hogy miután az I. rendű alperes és kezesei a II-III. rendű alperesek készfizető kezességet vállaltak a H. Trans Kft. által felvett nagy összegű hitelekhez, amelyet a felperes nem teljesítés miatt felmondott, a felperes úgy ítélte meg, hogy az alperesek vagyoni helyzetében alapvető romlás következett be, amely mind a Ptk.525.§-a, mind a felperes hitelezési szabályzata alapján megalapozta a I. rendű alperessel megkötött hitelszerződések azonnali hatályú felmondását. Keresetében a 2004. július 29. napján megkötött kölcsönszerződés alapján kérte a lejárttá tett kölcsöntartozás megfizetésére kötelezni az alpereseket.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték és viszontkeresetet terjesztettek elő annak megállapítása iránt, hogy a felperes 2010. február 8. napján kelt felmondása érvénytelen, és kérték a felmondás előtti állapot helyreállítására kötelezni a felperest. Előadták, hogy a kölcsönszerződésben nincsenek megjelölve a vagyoni helyzet romlásának azok a pénzügyi, gazdasági mutatói, amelyekben a bekövetkezett változások az azonnali felmondásra alapul szolgálhatnak. Ennek hiányában azt kellett vizsgálni, hogy a felperes által megjelölt felmondási ok objektív-e, valós-e a vagyoni helyzet romlása, illetve a kölcsön visszafizetésének veszélyeztetettsége fennáll-e. Álláspontjuk szerint e feltételek nem álltak fenn a felmondás időpontjában.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította. Megállapította, hogy a felperes 2010. február 8-án kelt felmondása érvénytelen. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesek, mint egyetemleges jogosultak részére 250.000 forint elsőfokú eljárásában felmerült perköltséget, valamint az állam javára 27.000 forint le nem rótt viszontkereseti eljárási illetéket.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a hitelfolyósítást követően az alperesek jövedelmi helyzetében lényegi változás nem történt. A biztosítékul lekötött vagyontárgy a felmondás időpontjában változatlanul megvolt, annak értéke a hiteliratok között lévő biztosítási iratok szerint több mint 20.000.000 forint volt, amely lényegesen meghaladta a tartozás összegét, arra teljes mértékben fedezetett nyújtott. Értékelte, hogy a felperes 2008. július 22. napján újabb kölcsönt nyújtott az I. rendű alperesnek, amely már azt követően történt, hogy az I. rendű alperes 2008. február 1. napján készfizető kezességet vállalt a H. Trans Kft. részére nyújtott 27.248.537 forint összegű kölcsönhöz. Figyelembe vette, hogy a kölcsönszerződés megkötése és annak felmondása között hosszabb időszak telt el, amely alatt a kölcsön törlesztő részleteit az I. rendű alperes a szerződés szerint megfizette, elmaradása a felmondás időpontjában nem volt, illetve, hogy a felmondás időpontjában a H. Trans Kft.-vel szemben fennálló követelése megfizetése iránti pert a felperes az alperesekkel szemben még nem indította meg. A kereset benyújtására és a marasztaló ítélet meghozatalára jóval a szerződés felmondását követően került sor, s a jogerős ítélet alapján végrehajtást a felperes a mai napig sem kezdeményezett. Megállapította, hogy önmagában a H. Trans Kft. ellen indított perben született jogerős ítélet nem eredményezett az alperesek vagyoni helyzetében változást, új helyzet ezzel kapcsolatban akkor állhat elő, ha a felperes végrehajtást kér, és a végrehajtási eljárásban az alperesek vagyonából kerül sor a követelés kielégítésére.

Az ítélet ellen, annak megváltoztatása és az alperesek kereset szerinti, valamint perköltségben való marasztalása iránt a felperes terjesztett elő fellebbezést. Kifejtette, hogy megítélése szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor azt állapította meg, hogy az alperesek jövedelmi helyzetében a perbeli kölcsön folyósítását követően nem történt lényegi változás. E körben utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe, hogy az alperesek a felszámolás alatt álló H. Trans Kft. több tízmilliós összegű tartozásáért készfizető kezességvállalásukból adódóan személy szerint és saját vagyonukkal kell, hogy helytálljanak, és csak idő kérdése, hogy a készfizető kezesek vagyonában mikor áll be az a rendkívül hátrányos változás - vagyoncsökkenés -, amely miatt a perbeli kölcsön törlesztése megnehezül, és fedezettsége látványosan romlani fog. Sérelmezte, hogy a Megyei Bíróság a felperes által iratokhoz csatolt PSZÁF határozatban foglaltakat - amely határozat a perbeli kölcsön felmondását nem kifogásolta - nem vette döntése során kellő súllyal figyelembe.

A fellebbezés kiegészítésében arra hivatkozott, hogy a felmondás jogszerűségéhez nem szükséges az eredmény beállta, a bankkölcsön nem csak akkor mondható fel,

ha az adós a kölcsönt a vagyoni helyzetének romlása folytán már nem képes fizetni, hanem akkor is, ha ennek reális esélye, lehetősége előre láthatóan fennáll.

A felperesek fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására és a felperes másodfokú költségben való marasztalására irányult.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a tényállást helyesen állapított meg, azt a másodfokú bíróság is elfogadta ítélezése alapjául.

A helyes tényállás alapján helyes jogi következtetések levonásával hozta meg az elsőfokú bíróság érdemi döntését is, ezért azt a másodfokú bíróság a Pp.253.§ (2) és 254.§ (3) bekezdése alapján helyes indokaira tekintette hagyta helyben.

A fellebbezéssel összefüggésben arra utal a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság helyesen alkalmazta azt az irányadó bírói gyakorlatot (BH 2005.63.), amely szerint a felmondási ok valódiságát nem az utóbb ismertté vált tények alapján kell megítélni. Azt kell vizsgálni, hogy a felmondás időpontjában a felperes milyen körülmények ismeretében és milyen okokra hivatkozva mondta fel a szerződést, illetve, hogy az általa megjelölt okok igazolják-e azt a következtetést, hogy a vagyoni helyzet olyan mértékű romlása következett be a kölcsönnyújtást megelőző időponthoz képest, amely a további kockázatot nem teszi vállalhatóvá.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az e körben mérlegelendő körülményeket teljes körűen és kellő súllyal értékelte és ezeknek a mérlegelése alapján helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a Ptk.525.§ (1) bekezdés d) pontjában írt azonnali hatályú felmondás feltételei adott esetben 2010. február 8. napján az alperesekkel szemben nem álltak fenn. Az elsőfokú bíróság által teljes körűen és helyesen mérlegelt körülmények közül a másodfokú bíróság azt emeli ki, hogy a H. Trans Kft.-vel szemben fennálló kölcsönszerződések felmondását követően az I. rendű alperessel kötött szerződés felmondásának időpontjában még nem történt meg az alperesek jogerős marasztalása a H. Trans Kft.-nek a felperessel szemben fennálló tartozásai egyetemleges megfizetése tekintetében, és a jogerős ítélet alapján az alperesekkel szemben végrehajtás sem indult, így a rendelkezésre álló alperesi vagyon a végrehajtási eljárás megindításának hiányában jelenleg is fedezetet nyújt a jogellenesen felmondott kölcsönszerződés alapján fennálló alperesi kötelezettségek teljesítésére.

Az alaptalanul fellebbező felperes perköltséget nem igényelhet és a Pp.78.§ (1) bekezdése alapján viselni tartozik a fellebbezésére lerótt fellebbezési eljárási illetéket, továbbá az alperesek másodfokú eljárásban felmerült költségét, amely az alpereseket képviselő ügyvéd munkadíjából áll, és amelynek mértékét a másodfokú

bíróság a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2), (5) és (6) bekezdése, valamint 4/A.§ (1) bekezdése alapján állapította meg.

A fellebbezést a másodfokú bíróság a Pp.256/A.§ (1) bekezdés f) pontja és (3) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Pécs, 2012. május 10.

Dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. a tanács elnöke, Dr. Hrubai Adrienn s.k. előadó bíró, Dr. Kutasi Tünde s.k. bíró

A kiadmány hitelül: